

קודש טהור, חייב על אכילתו במזיד כרת ועל אכילתו בשוגג חטאת.

רבי יוסי הגלילי אומר: רק אדם טמא שאכל בשר קודש טהור חייב על אכילתו. ואולם אדם טמא שאכל בשר קודש טמא, פטור על אכילתו, משום שלא אכל אלא דבר טמא.

אמרו לו חכמים לרבי יוסי הגלילי: הרי אף טמא שאכל את בשר הקודש הטהור, אין לך לחייבו, שהרי כיון שנגע בו הטמא בבשר הטהור לפני שאכלו, טמאוהו.⁽⁷⁾ ואם אתה מחייבו על אף שנטמא לפני האכילה, כך יש לך לחייבו אפילו אם נטמא מקודם על ידי

כיצד חייב השוחט בפנים ומעלהו בחוץ, והרי אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ — כיון שהוציאו לקרבן שנשחט בפנים החוצה פסלו משום "יוצא"?⁽⁶⁾

אלא, בהכרח, שחייבה תורה על ההעלאה בחוץ אפילו כשמעלה קרבן שנפסל, ואם כן הוא הדין קרבן שנשחט בחוץ חייבים על העלאתו בחוץ.

ב. ובאופן דומה נחלקו רבי יוסי הגלילי ורבנן בדין הטמא שאכל בשר קדשים —

בין שאכל בשר קודש טמא, בין שאכל בשר

כקרבן, ולא פסולי הקרבן.

וכבר נחלקו הר"ש והראב"ד בפירושיהם לתו"כ [אחרי פ"י ה"י] אם החיוב בשחיטה הוא משום עבודה או משום מעשה שחיטה, והיינו דוקא בשחיטה שיתכן לאוסרה רק מצד ביטול הבאת הקרבן בפנים, אך העלאה שכבר חל חיוב הקרבת פנים על הקרבן איסורה רק מצד הקטרה בחוץ, והיינו בעבודה כעין פנים.

6. הגרעק"א [בתוס' למשניות] תמה איך דימו רבנן פסול יוצא לפסול שחוטי חוץ, והרי החילוק פשוט כמו שאמר רבי אלעזר ב"ר שמעון להלן [קח, א] שיוצא הוא קרבן שמתקבל בפנים, שהרי אם עלה לא ירד, ולכן חייב על העלאתו בחוץ, ואילו קרבן ששחטו בחוץ אפילו עלה לא ירד, ולא יתחייב על העלאתו בחוץ.

והרש"ש כתב שפסול יוצא הוא כפסול חסרון, שאע"פ שאינו יורד, אינו נחשב כמתקבל בפנים ולולי שריכתה תורה לחייב על העלאה, היה פטור. ולהלן [קי, א] נבאר את ביאור הסוגיא לפי הבנתו.

והחזו"א [יט, י] צידד ליישב כדרכו, שהחיוב בחוץ הוא על הזריקה, ויתכן שרבנן

סברו כרבי יהודה שדם היוצא אם עלה ירד, ואיך יתחייב עליו, וראה להלן [קח, א הערה 3] שנבאר הסוגיא לפי דרכו.

ובאבן האזל [פ"ח ממעה"ק ה"ג] ביאר שהרמב"ם [פ"י"ט ממעה"ק ה"ז] סובר שעיקר חיוב חוץ תלוי אם נעשה לשם ה', ולא איכפת לן אם דין קרבו זה לירד אפילו אם עלה. [ולפיכך חייב גם על הקטרת אימורין בחוץ, אף שקרבן נשך דמו אם עלה ירד, וזה שנורק דמו בחוץ דינו כנשפך], ואם כך נמצא שלדעת רבנן אין חילוק בין יוצא לנשחט בחוץ [ורק בהעלאה מוקטרי פנים צריך שיעשו לשם ה'].

7. בשער המלך [פ"ו מברכות ה"א] הקשה הרי לדעת הרמב"ם [פ"י מטו"א ה"טז] מדאורייתא קודש שלא הוכשר אינו מקבל טומאה [ו'חיבת הקודש" רק מדרבנן] ואם כן יתכן שלא יטמא את האוכל בנגיעתו.

ועוד הקשה שהרי לדעת רבינו תם [לעיל לא, א] פחות מכביצה אינו מקבל טומאה ואם כן יתכן שחיוב הטמא הוא כשאוכל כזית ופחות מכביצה. [ע"ש וברש"ש שבת צא, שדנו אם חיבת הקודש גורם שגם פחות מכביצה יקבל